

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

# Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΘΝΟΥ

Μετά τη Ναυπλιακή Έπανάσταση. — Τò κίνημα της Σύρου. — Η κερβέτα «Αμαλία» καταδιώκει την επαναστατημένη «Καρτερία». — Έξοδος τών επαναστατών στην Κύθνο. — Βασιλικοί και αντιδυναστικοί έτοιμοι σέ μάχη. — Η αγέρουσις του άρχηγού Λεωτσάκου. — Δραματικά επεισόδια. — Ο φανατισμός τών αντίπαλων. — Και έ αδελφεκτόνος σπαράγμος αρχίζει.

ΤΟ Κ

Στ. Αχιλ. τριχί

δρ σι ή τ σ

και έτο θέι δρ κα συ ύπ πο γ ι και έθ λ

ο ν

Στην ιστορία τών εμφυλίων πολέμων, που αίματοκύλησαν δυστυχώς σέ διάφορες εποχές την πατρίδα μας, σπανίως μπορεί να βρει κανείς τό βρή σελίδα τόσο τραγική, όσο αυτή που θα διηγηθούμε. Αναφέρεται στην Όθωνική περίοδο του 1862, μετά την περίπτωση Ναυπλιακής επανάστασις, ή οποία έγινε με τό σκοπό να διώξη τόν Όθωνα. Ένώ τό κίνημα του Ναυπλίου έτελείωνε με τή νίκη τού Βασιλικού στρατού, άλλα στασιαστικά κινήματα ξεσπούσαν στην Τρίπολι, στό Ρόθειο, στός Καλάμας, στην Πάτρα, στην Ναύπακτο και στην Άζωγανία. Όλα όμως αυτά τά κινήματα ήταν άνοσηρα και κατεστάλησαν γρήγορα σπουδαιότερα δέ ήταν τής Σύρου και τής Κύθνου. Στάς Αθήνας επίσης τό κίνημα είχε άποψιχη και οι πρωτεργάται αυτού έφυλακίσθησαν στις φυλακές Γραμπελό. Επειδή όμως όπλοχε κίνδυνος ν' αποδοθούν, τους μετέφεραν διά τού πολεμικού «Αμαλία» τή νύχτα τής 17ης Φεβρουαρίου, στή νήσο Κύθνο και τους έβαλαν υπό κράτηση στό... κατάστημα τών ιαματικών λουτρών. Οι κριότεροι ήταν οι Δημ. Καλλιφρονάς, 'Αθ. Πετσάλης, 'Επαμεινώνδας Δεληγιώργης, 'Α. Καλός, Κ. Κολαρίδης Νικ. Καλλισπέρης, 'Οδυσσεύς 'Ιάλειος, Δ. 'Αθανασίου, 'Αγαμέμνων Σκαρβέλης, Γ. Πολυμέρης, Α. Μητσάνης, Μοραΐτινης.

Η τραγωδία άρχισε από τή Σύρο. Έχει ο Νικόλαος Λεωτσάκος, (άλλοτε λογίας πολεμικής γενναίως στή Θεσσαλία με τό ανιαρικό σώμα τού στρατηγού Χατζηπέτρου, ύπέρ τής μεγάλης ιδέας), τώρα δέ ύπολοχαγός τού έν Σύρο έδοξόντος Πεζιζού Συντάγματος) παρασύρει σέ επανάσταση έναντίον τού Βασιλέως τριάντα στρατιώτες του κ' έναν άνθυπολοχαγό, τό πλήρωμα τού έμπροσθενό ατμοπλοίου «Όθων» και μερικώς πολίτες. Περί τήν 1η π. μ. τής 28ης Φεβρουαρίου 1862, ύψωσαν τήν σημαίαν τής Έπανάστασης, ξεκινώντας άπό τήν 'Ελευθερία κ' έπυροβολούσαν. Προηγουμένως είχαν φροντίσει να κόψουν τά τηλεγραφήματά σφραγιστά που ήσαναν τή Σύρο με τήν άλλην 'Ελλάδα. 'Ο Νομάρχης 'Α. Αλεξανδρόπουλος ανέβηκε άμέσως στην Άνω Σύρον, έπλισε άρκετούς πολίτας, άνήγειλε άμέσως με τό Αύστριακό τής γραμμής, τό γεγονός στην Κυβέρνηση, κ' έλαβε μέτρα τάξεως. Η Κυβέρνησις έστειλε άμέσως με τήν κερβέτα «Αμαλία» ένα λόχο τακτικού στρατού υπό τόν λοχαγόν Δ. Τσίρον, τόν ύπολοχαγόν Δ. Παπαδάκη, τόν ύπομοίραρχον Φώτο Βάσον, τόν άνθυπολοχαγόν τής Φάλαγγος Τόλιαν και 60 Μακεδόνιας έθελοντάς, φανατικούς Όθωνιστάς και σοκολεντάς άριστους.

Στό μεταξύ, οι επαναστάται, αφού κατέλαβον και τό άλλο ατμόπλοιο τής ίδιας 'Εταιρείας, τήν «Καρτερία» τό έστειλαν στην Τήνο, για να παραλάβη και τό στρατιωτικό άποσπασμα τής νήσου αυτής. Άλλ' ο λογίας τού άρνήθηκε να επαναστατήσει και οι Τήνιοι ξεκινώντας άπό τόν Βασιλέως. Έτσι και η «Καρτερία» αναγκάστηκε να έπιστρέψη στή Σύρο άπρακτος. Οι επαναστάται είχαν καταλάβει τό στέδιο τους. Θά έληγαναν πρώτα στην Κύθνο, θά παρελάμβαναν τους έξοριστους επαναστάτας τών Αθηνών και θά έληγαναν μαζί στή Χαλκίδα, ή οποία ήταν ήδη έτοιμη να επαναστατήσει. Άπό κει θά κατέβαιναν στός Αθήνας, για να επιβάλλουν στην Κυβέρνηση τις απαιτήσεις των. Αήρπασαν λοιπόν τό λιμάνιο Ταμείο τής Σύρου, μπήκαν όλοι στην «Καρτερία» και έβαλαν πλώρη για τήν Κύθνο προς άπελευθερώσει τών επαναστατών. Κατά τό ταξίδι όμως, τό μεσημέρι τής 1ης Μαρτίου, έφάνηκε στόν ορίζοντα η βασιλική κερβέτα «Αμαλία» που είχε σταλεί να τους καταδιώξη. Οι επαναστάται τότε άρχισαν να φωνάζουν :

— Η φρεγάτα !... Η φρεγάτα !...

Μέ τις φωνές αυτές βροδύσανε όλοι στό κατάστημα, κ' άρχισε καθέννας να λή τή γνώμη του. 'Ο πλοίαρχος 'Ουλός, φωνάζει : «Κάτω όλοι ! Κάτω όλοι !» Άλλ' ο άρχηγός τού κινήματος Λεωτσάκος φωνάζει στόν πλοίαρχο : «'Επάνω τους ! 'Επάνω τους !». 'Ο πλοίαρχος, άπαντά : «— Αδύνατον να πέσουμε άπάνω τους, γιατί με τό παρακούρο άνοιγμα τού σκάφους τής, ή «Καρτερία» θά βουλιάξη». Τότε, άπ' όλα τά μέρη τού επαναστατικού πλοίου ακούστηκαν φωνές.

— Στην ξηρά ! Στην ξηρά ! Να βγούμε έξω !...

Τή στιγμή εκείνη άκούστηκε βρόδνος κανονιού, και μια σφαίρα πέρασε σφυρίζοντας έπάνω από τά κεφάλια τους. 'Η βασιλική κερβέτα τους έρουγνε τήν πρώτη κανονία !... 'Ο πλοίαρχος 'Ουλός, θέλοντας να σώση τό βατόπι του, διατάζει τόν πλοίαρχο να στρέψη δεξιά και να κατευθύνη τό σκάφος στό λιμανάκι τής Άγίας Ειρήνης. Έως ότου κρυφθούν οι επαναστάται στό λιμανάκι αυτό, χρειάστηκαν πέντε λεπτά και σε όλο αυτό τό διάστημα ήταν κειθεμιμένοι στό προβάλα τής κερβέτας, που δεν άπέχε περισσότερο από μισό μίλι και ήταν τό καλύτερο πλοιο τού Στόλου. Η «Καρτερία» μπήκε χωρίς καμιά βλάβη στό λιμανάκι, και με μεγάλη ταχύτητα και επιτηδεύτητα

έδιπλάωσε στην προχυμαία. Η άποβίβασις τών επαναστατών, ή εκφόρτωσις τών πολεμοφοδίων και ενός μικρού κανονιού έγιναν σε διάστημα ενός τετάστου, όστι στή μία και τέταστο μ. μ. βροδύζονε όλοι στην ξηρά, έπάνω στην Κύθνο.

Τό κανόνι έτοποθετήθηκε στό άκρωτήριο για τήν άπεκρίσιχη τού πλοίου, σε περίτοις επιβείασις. Χειριστής του ήταν ο Λάζος Γουρδής με πέντε άλλους. Στο μεταξύ, οι γενομένοι στό κατάστημα τών Λεωτσάκων Αθηναίοι σονομάται είχαν άπελευθερωθεί κ' έτρεχαν κατά τήν παραλία. Είσις, διάφρησι γάτοιζει τής νήσου διασκορπίσθησαν στό όροπέδιο και παρατηρούσαν τές κινήσεις τού πολεμικού πλοίου. Η «Αμαλία» στάθηκε στέν άπρό και άρχισε να κατεβάζη τις βόμβες τής και να επιβιβάζη μέσα σ' αυτές τόν κυβερνητικό στρατό. «Αμα οι βόμβες γέμιναν. Έφριξε και δούτερον κανονιά. Η σφαίρα πέρασε ένα μέτρο έπάνω άπ' τό κεφάλι τού Λεωτσάκου και μερικών άλλων, που έστίζοντο λίγα βήματα ψηλότερα από τό μέτρο τού μικρού επαναστατικού προβάλου.

\*\*\*

Μετά τών κανονιοβολισμών τούτο, και όσο οι επαναστάται είδαν σε ποιο σημείο θ' επιβιβάζετο ο βασιλικός στρατός, ο επαναστατικός Μοραΐτινης, παρακολουθούμενος από τόν ύπαιθυματικό 'Ιουστινιάνη και όπό τούς στρατιωτών, τρέχει προς τόν άπέναντι λόχο, ως εμπροσθοφυλακή. Στο μεταξύ, οι στρατιώται τής Κυβερνήσεως είχαν βγει στό νησι κ' έπροχωρούσαν έναντίον των. 'Ο Λεωτσάκος με τό Μητσάνη και λίγους στρατιώτες τρέχουν για να ένωθούν με τό Μοραΐτινη και καταλάβουν τό όψωμα που εινε άπάνω από τό λιμανάκι τής Άγίας Ειρήνης, για να παρεμποδίσουν τόν κυβερνητικό στρατό να κατεβή από κει στην παραλία και καταλάβη τό πλοιο τους, τήν «Καρτερία». 'Ο Μοραΐτινης έμεινε από ένθουσιασμό και κρατούσε στό χέρι δύο πιστόλια. Σε λίγο, έπάνω στό λόφο ήταν συγκετρωμένοι οι Σκαρβέλης, Καλός, 'Ιάλειος και άλλοι. Εκεί τους φτάνει ο Λεωτσάκος, και διατάζει τό σάλπιγγα να καλέση τούς στρατιώτες που είχαν διασκορπισθεί. Η σάλπιγγς ήζει πέντε λεπτά τής ώρας και μόλις συγκεντρώνονται 18 ως 20 στρατιώται και λίγιο πολίται. Οι άλλοι έξερναν ότι ήταν προτιμώτερο να φύγουν μακριά από τόν τόπο όπου σε λίγο θάρχιζε ο αδελφεκτόνος σπαράγμος...

'Ο στρατός τής Κυβερνήσεως άπαντά στό όρόμο τών Εισαγγελία και τή χωροφυλακή τού νησιού, παίρνει άπ' αυτούς τις πληροφορίες που τό χρειάζονται, και περνώντας από τό κατάστημα τών Λουτρών βρίσκει εκεί τόν λογία Πέτρο Τσαβέλα, άνήγοντα στό λόχο τού Λεωτσάκου και λιποτατήσαντα. Μαθαίνει άπ' αυτόν όλα τά κατά τόν Λεωτσάκου και άμέσως ξεκινά για να χτυπήη μαζί του. Σε διάστημα 30 ή 35 λεπτών, ο κυβερνητικός στρατός, άποτελούμενος από 150 περίπου στρατιώτες τής γραμμής, σκάντα χωροφυλακας και τριάντα Μακεδόνιας έθελοντάς, τοποθετείται άπέναντι τών επαναστατών σε άπόσταση χιλίων βημάτων.

'Ο Λεωτσάκος καλεί τότε και πάλι με τή σάλπιγγα τούς στρατιώτας του, αλλά κανένας, εκτός από τούς πρώτους πιστούς, δεν προσέρχεται. Αήρνει τότε τό όψωμα και τοποθετείται πλησιέστερα τών κυβερνητικών, με τό Μητσάνη, τό Σκαρβέλη, τό δεκανέα Καρπά και τούς 20 στρατιώτας. 'Ο Μοραΐτινης άφήνει τούς άλλους και τοποθετείται άριστερά τού Λεωτσάκου μέσα σ' ένα μικρό τετράγωνο από λιθάρια. Άπό εδώ φαίνεται καθαρά η άριμνητική ύπεροχή τών αντίπαλων και όμως οι άρχηγοί τού κινήματος δεν δειλιάζουν. Απεναντίας, μιλούν μ' ένθουσιασμό σούς άνδρας των, με τή σωμαφώδη ρητορική τής έποχής, και εκφράζουν τήν πεποίθησί τους ότι θά νικήσουν και θά 'εγκλιώσουν μακράν τής 'Ελλάδος τών Τύρραννων !...

\*\*\*

Περί τήν 2 3/4 μ. μ. τ' αντίπαλα μέρη ήταν σε άπόσταση βολής α υφεκίου. Τότε, χωρίς να έχη γνώσιν ο Μοραΐτινης ή ο Λεωτσάκος, ένας στρατιώτης από τούς επαναστάτας βγαίνει από τό χωράκιμα και σοναντάται μ' έναν άλλο από τούς κυβερνητικούς.

— Τι ζητάτε εδώ ; έρωτά ο επαναστάτης, και γιατί να χύνεται αδελφικό αίμα σ' Ανάκλη. Να ένωθούμε όλοι για τό καλό τής Πατρίδος !... Ζήτω η 'Ελευθερία !...

— Ζήτω ο Βασιλεύς 'Οθων ! Ζήτω ο πατέρας τού Έθνους ! άπαντά ο βασιλικός στρατιώτης. Άν, αλήθεια θέλετε τό καλό τής Πατρίδος, να παραδοθήτε σε μάς !...

Στό μεταξύ, από τά δυο αντίπαλα μέρη ακούγονται φωνές : «— Ζήτω η 'Ελευθερία !» από τό ένα, «Ζήτω ο Βασιλεύς !» από τό άλλο. Ακούγονται τριζύματα τουφεκιών που γεινίζονται, προστάγματα, λόγια φλογερά ! Σε μία στιγμή που ο θόρυβος καταπέφτει λίγο, ύψώνεται μία κραυγή



από το χαρακώμα των βασιλικών :—«Νά βγή άπάνω ό Λεωτσάκος!»  
 'Ο Σχαρβέλης έρχεται τότε στο μέρος που ήταν ό Καλός, ό Μοραϊτίνης κι ό 'Ιάλεμος και λέει : «Ζητούν τό Λεωτσάκο». 'Ο Καλός ξαναγυρίζει στο ίδιο μέρος για νά πη στο Λεωτσάκο νά μη βγή και του συστήνεται προσοχή για νά μη τον σκοτώσουν με δόλο. 'Ο Σχαρβέλης προτείνει νά βγή αυτός ως άπεσταλμένος, άλλ' ό Λεωτσάκος και ό Μοραϊτίνης άποφασίζουν νά βγή ό Μητσάκης. 'Ο τελευταίος αυτός δέχεται την άποστολή. Λένει στην άκρη του τσιφτελιού του έν άσπρο μαντήλι και βγαίνει από τό χαρακώμα, προχωρεί σαράντα βήματα και ζητεί νά βγή ένας άξιωματικός από τους εναντίους, άλλά δέν βγαίνει κανείς. Μόνο του έφώναζαν νά πλησιάσση και νά παραδοθή.

'Ο Μητσάκης άντελήφθη καθαρά ότι οι κυβερνητικοί όχι μόνο δέν ήθελαν νά έλθουν σέ καριμά συνθηκολόγησι, άλλά και ότι οι στρατιώται των άραιοων προς τά δεξιά με φανερό σκοπό προσβολής. Και τότε πειά όπισθοχώρησε «φέρων πάντοτε τό σημεϊον της ειρήνης επί του όπλου του».

'Αμα ξαναμπήξε ό Μητσάκης στο χαρακώμα, ό Λεωτσάκος προσκαλεσε τους γύρω του, άξιωματικούς, στρατιώται και πολίτας, νά δηλώσουν άν θέλουν νά παραδοθούν ή άν προτιμούν νά πολεμήσουν και νά συναποθάνουν.

Και όλοι με μιά φωνή άπαντούν :  
 — Ναι ! Ναι ! Νά πεθάνουμε μαζί σου 'Αρχηγέ !...

Τή στιγμή εκείνη άντίχρησε μιά όμορφονιά. 'Ο άρχηγός του κυβερνητικού στρατού είχε διατάξει «πύρ !». 'Από τη στιγμή εκείνη άρχισε ό άδελφικός σπαργμός. Οι πυροβολισμοί από τά δυό μέτρα έξακολουθούσαν μιση ώρα και περισσότερο. Βριστιές και κατάρες έγέμιζαν τον έως τότε ήσυχο άέρα του γραφικού νησιού και άντηχούσε ό άντίλαλος των βράχων...

Σέ λίγο άκόμη, οι πυροβολισμοί έκόπασαν. Τότε ό Λεωτσάκος λέγει στους δικούς του ότι «ή σάλπιγγή θά ήχηση την διά λόγχιης προσηολήν», άλλά θά μείνουν όλοι άκίνητοι στις θέσεις τους και όταν οι «έχθροί» άδειάσουν τά όπλα τους και βγουν από τά χαρακώματά τους για νά έπιτεθούν εναντίον των, τότε νά πυροβολήσουν επάνω τους και νά όρμησουν έξω με τη λόγχη. —'Πάντα μπροστά, παιδιά, χτυπάτε, χτυπάτε τους έχθρους της 'Ελευθερίας, και νά μη γυρίσετε καθόλου πίσω τό κεφάλι, για νά ιδήτε καν τί τρέχει !... Αυτή εινε ή διαταγή μου !...»

Στό επόμενο φύλλο θά διηγηθούμε τά φοβερά γεγονότα που ακολουθήσαν τά λόγια αυτά του Λεωτσάκου.

**ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΨΑΡΙ**

'Ο 'Αγγλος ψαράς Τζήμ 'Ερνεσ που είχε ριξει τελευταίως τά δίχτυα του, στα παραλία της Βορείου Γαλλίας— κοντά στα στενά του Καλαί—είδε ένα πρωί μέσα στα άλλα ψάρια που είχε πιάσει και κάποιο περιεργότατο θάλασσο τέρας, που τότε έκανε νά τά χύσει κυριολεκτικώς : 'Τό τέρας αυτό έμοιαζε σαν λαγός, και είχε τέσσερα πόδια, τρίχωμα και με μεγάλα αυτιά. 'Η μόνη διαφορά ήταν πως ή όσφά του, δέν διέφερε διόλου άπ' τις όσφες των κοινών ψαριών.  
 Τό περιεργό αυτό ψάρι δωρήθηκε στην 'Ακαδημία των Φυσικών 'Επιστημών του Λονδίνου, ή όποια και τό έτοποθέτησε στο Μουσείο της, για νά έκτεθη εις κοινήν θέαν.

**ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ**

'Ορθός λύσεις του διαγωνισμού του «Λυχνιού της άράχνης» απέστειλαν οι κ. κ. : 'Όμηρος Μιχαηλίδης πλατεία 'Ελευθερίας Λαμία, Ν. 'Ορφανίδου 'Ιουστινιανού 15 ένταύθα, 'Ιωάννης Μηναδάκης Βιθυνίας 51 Ν. Νοικιανόν, 'Αλεξ. Ροϊφός 5ον λόγον άποσπάσματος Λαρίσης 'Ενταύθα, Μαρία Κεφενάκη, Τράπεζαν 'Αθηνών Χαλκίς, Βασίλειος Καλλιανέσης Λέζα 20 'Εν-αύθα, Χρ. Η. Λαμπριανίδης Δρόση 27 'Ενταύθα, Νικ. Παυλίδης Βασ. 'Ηρακλείου 51 Θεσσαλονίκη, Διονύσιος Καππάτος 2ος λόγος Σχολής Χωρικής 'Ενταύθα, 'Αγγ. Παπαδάκης Λυκαβητού 18 'Ενταύθα, Μιχαήλ Πετρογιαννάκης 'Αριστοφάνους 7 'Ενταύθα, Εδύγγελος 'Αντωνιάδης Αημιλος Γιαννιτσά Μακεδονίας, Σοφία Γαβρηλίδου 'Ελπίδος 6 Καβάλλα, 'Ιφιγένεια Πάτσα Δημοκρατίας 141 Θεσσαλονίκη, Μαρία Νικολαΐδου Διδυμότειρον, Βάσω Παλαιολόγου Κολοκοτρώνη 41 'Ενταύθα, Δ. Κολοκοτρώνης Λάρισα, Εδοτράτιος Δ. Εδοτράτιον Καπετάν 'Αγρα 46 Θεσσαλονίκη, 'Ελπίς 'Γρηγοροπούλου Λαρίσα, 'Ιωάννης Στ. Ζανέτος Κατορία Φωκίας, Μιχαήλ Πάξης Νόσουα.  
 Εις άπαντας τους άνατρεψ ό 'Αποσταλή ως δώρον εν άντίπυλον του «'Ημερολογίου του Μπουζέτου 1926». Οι έξ 'Αθηνών παρακαλούνται όπως διέλθουν και τό παραλάβουν εκ των γραφείων μας.

**— ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ —**

**Ποιός θεωρείται ως ό άρχαιότερος μουσικός :**

Τό ζήτημα αυτό άνεκινήθη τελευταία στην 'Ακαδημία των 'Επιγραφών των Παρισίων προς τό Γάλλου άρχαιολόγου κ. Πελλέν. ό όποίτος έξετάζων τον δεύτερον ύμνο που βρέθηκε εις τός πρό έτών γενομένης άνασχαφής των Δελφών υπό της Γαλλικής σχολής, άπεφάνθη, ότι εις τους τελευταίους στίχους του ύμνου αυτού αναφέρεται ως πρώτος συνθέτης του κόσμου ό θρακιός έλληνας Λωμίσιος, γυιός του γνωστού 'Αθηναίου κιθαρωδού Θωίνου.

Την γνώμη όμως αυτήν του Γάλλου άρχαιολόγου κ. Πελλέν, δέν φαίνεται ν' άσπάζονται και οι Γερμανοί άρχαιολόγοι, σύμφωνα με την γνώμη των όποιων, ό πρώτος μουσικός του κόσμου ήταν ό Θώας, ό όποίτος εινε και αυτός 'Αθηναίος κιθαρωδός, γνωστός εις την άρχαιότητα για την όμοια κιθάρα που έπαιξε.

\*\*\*

**Πλεύσις από τά... γραμματόσημα**

'Ενας από τους μεγαλύτερους εμπόρους γραμματοσήμων του Λονδίνου, ό κ. Κίπετ έπώλησε τελευταίως την επιχείρησιν του εις τον άντιπάλον του Στάινβι, άντί του ποσού των 200.000 λιρών στερεών !

Τό περιεργον εινε, ότι ό κ. Κίπετ όργισε τό στάδιον του από παιδι υπάλληλος σ' ένα μικρό μαγαζάκι και σήμερα άποσύρεται της έργασίας του πολυκετατοιμυρωτόχος.

Μόνον για την περιφημη συλλογή 'Αβερύ του έπλήρωσαν πρό ολίγων έτών 25.000 λίρες. 'Η συλλογή αυτή περιελάμβανε μεταξύ των άλλων, και δυό γραμματόσημα του άγιου Μανριζίου, που άργότερα έπωλήθησαν 80.000 φράγκα !

Πέρασι πάλι ό κ. Κίπετ άγόρασε την συλλογή Κεράουφροδ, της όποίας καν' άρχός ή άξία έτηρηθη μυστική, μα άργότερα έγνωσθη πως άνόρχεται εις τιμήν διαλασίαν περίπου της τιμής των 25.000 λιρών από την όποιαν είχε άγορασθεί ή συλλογή 'Αβερύ.

\*\*\*

**Δόξαν ή χρήμα**

'Η 'Αμερικανική έφημερίς «'Ηλιος» της Βοστώνης προέκηρυξε πρό ολίγου καιρού δημοψήφισμα μεταξύ των καλλιτεχνών του Θεάτρου, με τό ερώτημα τί προτιμούν : Την δόξαν ή τά χρήματα. Μεταξύ των άλλων άπαντήσεων αναφέρουμεν μερικώς. Μία γνωστή άμερικανική καλλιτέχνης του δραματικού θεάτρου άπάντησε : «Δέν υπάρχει θεατρική δόξα, όταν δέν παρακολουθείται από εισπραξίες». Μιά άλλη έδήλωσε, ότι δέν «μπορεί νά διαλέξη μεταξύ των δύο» άλλά, μάλλον κλίνει προς τά χρήματα». Οι περισσότεροι ήθελοποι στις άπαντήσεις τον έζηρούθησαν ύπερ του πλούτου. 'Η Βασίλισσα της Νεοθρζζέικης σκηνης, 'Αντα Στάνιλ άπάντησε : «Δέν θά μπορούσα νά άρκεσθώ στη δόξα, άν δέν είχα τά μέγαλα, τις βίλλες, και τ' αυτοκίνητα που έχω σήμερα. Για τον ήθοσιό που στερείται δέν υπάρχει πραγματική δόξα. Εινε δυστυχής πολυ εκείνος που νομίζει, ότι θά ζήση με την δόξα, ενώ γύρω του, ή ζωή παραουσιάζεται με τόσες άπολαύσεις, τις όποιες αυτός στερείται».

\*\*\*

**'Ο μεγαλύτερος Φάρος του Κόσμου**

'Από τις 'Ιταλικές έφημερίδες μαθαίνουμε ότι ό μεγαλύτερος φάρος του κόσμου πρόκειται νά τοποθετηή προσεχώς στην κορυφή της Αίτνας. 'Ο Φάρος αυτός, διά την τοποθέτησιν του όποιου ήριζανον ήδη από ήμερών αι σχετικαί έργασίαι, θά ειναι πραγματικώς γιγάντιος. 'Η περιφέρεια των δύο τεραστίων διχρώμων φακών του, ύπολογίζεται ότι θά ειναι περί τά πέντε μέτρα, ή δε έκτασις του φωτός που θά εκπέμπη, θά ειναι ίση με τό φώς 1 εκατομμυριού κυριών !

'Ο Φάρος αυτός δέν πρόκειται νά χρησιμοποιεί μόνον διά την εύκολίαν των ναυτιών που θά ταξιδεύουν από τά μέρη εκείνα της θαλάσσης, άλλά θά τοποθετηή εις τρόπον ώστε νά διευκολύνη και την έναρσιν συγκοινωνίας 'Ιταλίας—Ευρώπης, ή ασφάλεια της όποίας θά έξυτηρητηή σπουδαιότατα, μετά την τοποθέτησιν του τεραστίου αυτού φάρου της Αίτνας. «Μόνον έτσι, προσθέτουν οι 'Ιταλικές έφημερίδες, θά κατορθωθή νά γίνη πιστευτή ή ασφάλεια ενός τέτοιου έναρσιου ταξειδιού, τό όποιον άκόμη δέν μπορεί νά προαλέση την εμπιστοσύνη των ταξειδιωτών μας.

\*\*\*

**'Ενα περιεργον τέρας**

'Από τό Γαλλικόν ιατρικόν περιοδικόν 'Επιστήμη και 'Υγεια» μαθαίνουμε ότι έσγάτος στο Κλερμόν της Γαλλίας γεννηθηκε από μιá ταγγάνα ένα περιεργότατο τέρας. Τό τέρας αυτό είχε σωμα ψαριού και κεφάλι άετου, έζησε δε δέκα δολοχρήσιμους ήμερες μετά την γέννησιν. Παρόμοιο τέρας δέν έχει γεννηθή ποτέ άλλοτε, ή δε 'Επιστήμη άδυνατεί νά έξηγήση τά αίτια που μπόρεσαν νά προαλέσουν την γέννησιν ενός τέτοιου τέρατος από άνθρωπον.

